Rama IX Art Museum Foundation

THE TRUTH OF TIME,

Widsanupong Noonan

Galerie N

Rama IX Art Museum Foundation

THE TRUTH OF TIME,
THE ILLUSION OF RELATIONSHIPS

Widsanupong Noonan

Galerie N

ในโลกของงานจิตรกรรม มักจะมีแรงดึงดูดบางอย่างให้เราได้เข้าไปสัมผัส มันเป็นโลกที่ถูกจำลองขึ้นจากจิตรกรในอดีตมานานแล้วจนกลายเป็นความจริงชุดหนึ่งที่ครอบงำเราอยู่ ทว่าความจริงชุดนี้กลับไม่ใช่ความจริงของโลกที่เรามองเห็นอยู่รอบตัว มันจำเพาะเจาะจงอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมแบนๆ ไม่มีมิติใดๆ สร้างความเหลื่อมซ้อนมีแต่ความราบเรียบของวัตถุที่ถูกทาบทับด้วยสี...เท่านั้น

มายาคติของสี จึงถูกปรุงแต่งเพื่อพาคนดูให้ล่องลอยหนีออกไปจากความเป็นจริง ด้วยกลวิธีการวาดให้ลวงเหมือนกับว่าแผ่นระนาบที่อยู่ตรงหน้าได้เนรมิตความหมายและความรู้สึกบางอย่างให้เกิดขึ้นแก่สายตาและกระทบเข้าไปรบเร้าประสบการณ์ภายในใจของเรา

ผลงานจิตรกรรมของ วิษณุพงษ์ ก็เดินไปสู่ความหมายอย่างที่ว่า มันคือการโต้ตอบกับประสบการณ์ทางตาและทางใจ รวมไปถึงการย้อนแย้งระหว่างความจริงรอบตัวที่เราสัมผัสอยู่กับความจริงในงานจิตรกรรมที่คล้ายกับสมุดบันทึกความทรงจำซึ่งบรรจุไว้ด้วยอารมณ์ความรู้สึกอันเอ่อท้นและยากต่อการอธิบายด้วยถ้อยคำ

วิษณุพงษ์ สร้างมิติจริงให้กับระนาบของเขาคล้ายกับงานประติมากรรมนูนต่ำ จากนั้นก็ทาสีพื้นทับและวาดภาพคนเหมือนจริงกับบรรยากาศหม่นหมองลงไปบรรยากาศที่ครอบคลุมทั้งฉาก สถานที่ ที่มีเรื่องราวบรรจุอยู่ลงในนั้น ผลก็คือความจริงของงานจิตรกรรมปรากฏออกมาทับซ้อนอยู่บนมิติจริงของงานประติมากรรม

สิ่งที่มีอยู่จริงและสัมผัสได้จริงๆในแบบงานประติมากรรม กลับทำให้เกิดบรรยากาศที่ว่างเปล่า แต่ภาพคนเหมือนและฉากกลับถูกวาดอย่างจริงจัง ละเอียดลออจนเห็นมิติของสีที่ถูกสร้างขึ้นอย่างลวงตานั้น ซึ่งอาจจะคล้ายกับความทรงจำของวิษณุพงษ์ ที่กำลังถูกปั้นแต่งขึ้นจากมือที่จับดิน แล้วหล่อออกมาเป็นไฟเบอร์กลาส จากนั้นก็ปั้นสีด้วยพู่กัน ซึ่งค่อยๆถักทอความรู้สึกบางอย่างที่มีต่อตัวบุคคลที่ล่องลอยอยู่ในมโนสำนึกให้ปรากฏอยู่ในไฟเบอร์กลาสแผ่นนั้น

Rama IX Art Museum Foundation

การคิดถึงคนสักคน ย่อมปรากฏออกมาทั้งทางบริบทหรือชุดของเหตุการณ์ซึ่งรวมเอาถึงอารมณ์สิ่งแวดล้อม..เหตุการณ์บางอย่างจึงกระตุ้นเตือนให้นึกถึงบุคคลบางคนได้อย่างชัดเจน วิษณุพงษ์เลือกเหตุการณ์ ท่าทาง วัตถุสิ่งของรอบตัว สถานที่ สร้างบรรยากาศของการระลึกถึงบุคคล ผ่านบริบทที่เขาคุ้นเคยกับคนๆนั้น เหมือนกับการจำลองภาพความทรงจำ ที่ค่อยๆถูกประกอบสร้างขึ้นมาใหม่เป็นความทรงจำที่ห่อหุ้มอยู่อย่างโรแมนติกมีทั้ง ความถวิลหา ความกระอักกระอวนใจที่ยืนอยู่บนความจริงที่ถูกสมมุติ หรือความแสร้งที่แกล้งหลอกลวงให้ใจกระเจิดกระเจิงช่างเหมือนกับมนต์เสน่ห์ของงานจิตรกรรมเสียเหลือเกิน ที่ถนัดในการยั่วเย้าอารมณ์ที่ถูกปรุงแต่งให้มนุษย์เราได้เถลไถลออกไปจากโลกของความเป็นจริง

หรืออาจจะเป็นเพราะงานจิตรกรรมของวิษณุพงษ์เองนั้นแหละที่ล่อลวงให้จิตรกรหนุ่มอย่างเขาได้ตกหลุมพรางแห่งความหลงใหลใฝ่ฝัน ที่ชวนให้สับสนปนเประหว่างความจริงกับความลวงซึ่งแยกกันไม่ออกและทับซ้อนจนกลายเป็นเนื้อเดียวกัน

มันอาจจะคล้ายกับการที่จิตรกรหลงรักบุคคลในภาพของเขา หลงรักอย่างหัวปักหัวปำและเฝ้าแต่คิดถึงโหยหา โดยที่ไม่ได้หันมาสนใจ โลกของความเป็นจริง และบุคคลในภาพก็แสดงภาพแทนของตัวจิตรกรเอง ที่ต้องการอยากให้บุคคลที่เขาหลงรักนั้นเป็นอย่างที่เขาหวังและใฝ่ฝันถึง ก็คงไม่ต่างอะไรกับการเนรมิตความฟุ้งฝันที่มีต่อตัวบุคคล ให้ลอยล่องอยู่ในความเป็นจริงที่หลอกลวง ที่ล้วนแล้วแต่จิตรกรหนุ่มอย่าง วิษณุพงษ์เป็นผู้สร้างมันขึ้นมาเองทั้งสิ้น

หรือนี่อาจจะเปรียบได้กับการ "อุปมา-อุปไมย" ในเชิงกวี ว่างานจิตรกรรมก็ไม่ได้ต่างอะไรกับผู้หญิง ที่ควรค่าแก่การเอาใจใส่ ทะนุถนอม และเป็นทั้งความรักความหวัง ความฝันให้กับจิตรกรหนุ่ม....บางทีปฏิสัมพันธ์ของคนที่มีต่อคนอาจเลยเถิดออกมาสู่ความสัมพันธ์ของคนกับวัตถุอย่างงานจิตรกรรมจนยากที่จะแยกออกจากกัน

เมื่อโลกความจริงรอบตัว ได้ผนึกแน่นอยู่กับโลกของความฝันอย่าง กลมกลืนจนเป็นเนื้อเดียวกัน.

วุฒิกร คงคา

มีนาคม 2553

In the world of Art, there exists a power which attracts our desires to further explore and touch it. It is a world modeled by artists from the past and turned into a reality which possesses us. This reality, however, is not the reality one sees around us, but one which is limited to a flat squared frame with no dimensions or overlapping layers. It is merely a simple object which has been covered by colour.

The illusion of colour has been embellished to allow people to escape by floating away from reality through magic which persuades us that the flat piece of art in front of us alludes to a certain meaning or gives feeling to our eyes and impacts the inner core of our hearts.

Widsanupong's Art is a journey towards such a meaning, and the interaction between the eye and the heart, including the contradiction between the reality which we touch and the reality in Art which parallels a diary filled with our memories, overwhelmed by emotions which is difficult to explain with mere words.

Widsanupong creates a dimension of reality to his plaster boards Art unlike that of bas relief sculpture by painting life-like images of people and enclosing it all with the atmosphere of the background which tells a story. The result is that the reality of Art is overlapping on the real dimension of Sculpture.

The tangible reality of sculpting techniques creates an atmosphere of a vacuum to the people paintings while the background is given serious detail, resulting in an illusion of colourful dimensions. This may be similar to Wisanupong's memories which are shaped by his hands touching the dirt and turning it into fiberglass, while the colours are shaped by paintbrushes. The final artwork weaves a certain feeling inside the viewer who floats inside the conscience revealed within the fiberglass boards.

The action of missing someone reveals itself in the context as well as the series of events which include emotions, the environment, and certain events which stimulates our memories to clearly give thought to someone.

Rama IX Art Museum Foundation

Widsanupong chooses the event, gestures, surrounding objects, and location to build the atmosphere of memory of someone through the context in which others are familiar with that particular person. This is a simulation of memories which is gradually reconstructed into a memory romantically wrapped inside yearning and uncertain dilemmas which are grounded on imagined realities or fake manipulation intended to distract the mind. It is a simulation which is so like the charms of art, which excels at decorating our emotions and tempting us to diverge from the world of reality.

Or is it Widsanupong's artwork which tricked and tempted a young artist to fall into the trap of wishful dreams which invites one to confuse between the overlapping and inseparable lines of reality and illusion?

It may be similar to an artist who has fallen in love with the people in his painting, obsessed, yearning and missing that one person without caring about reality. This represents a picture of the artist who wants the person he loves to be as he hopes and dreams.

This is no different from producing the wishes, hopes and dreams about a certain person towards an illusory reality all created by the young Artist in Widsanupong.

For Widsanupong, a poetic analogy would describe his work of art as no different from a woman who deserves caring and devotion and is the object of his affection, hope, and dreams. The relationship between person to person may have spilled over and become inseparable with a relationship between man and object, embodied in the artwork, especially as the world of reality has firmly embedded itself into and become one with the world of dreams.

Wuttikorn Kongka

March, 2010

ท่ามกลางระหว่างเรา...
Between us

Oil on Fiberglass, 2010
145x230 cm.

"แม้ท่ามกลางระหว่างเรา ยังมีคนที่ไม่ได้อยู่ท่ามกลางระหว่างเร
แต่ข้าพเจ้ายังอยู่อีกด้านหนึ่งของท่ามกลางระหว่างเราเสมอ"

Rama IX Art Museum Foundation

"บ่อยครั้งที่อยากให้สิ่งที่ข้าเผชิญเป็นเพียงแค่ความฝัน
และไม่น้อยครั้งที่เสียดาย สิ่งที่เผชิญในความฝัน นั้นไม่ใช่เรื่องจริง"

หลับขณะตื่น ตื่นขณะฝัน
Dream in awake

Oil on Fiberglass, 2009
130x205 cm.

ถึงคำที่ไม่เคยจากไป.... จากคำที่ไม่เคยไปถึง

To... the word that never be gone To... the word that never be reached

Mixed Media, 2009
dimensions variable

( )

Oil on Fiberglass, 2010
105x160 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Reflection

Oil on Canvas, 2010
150x100 cm.

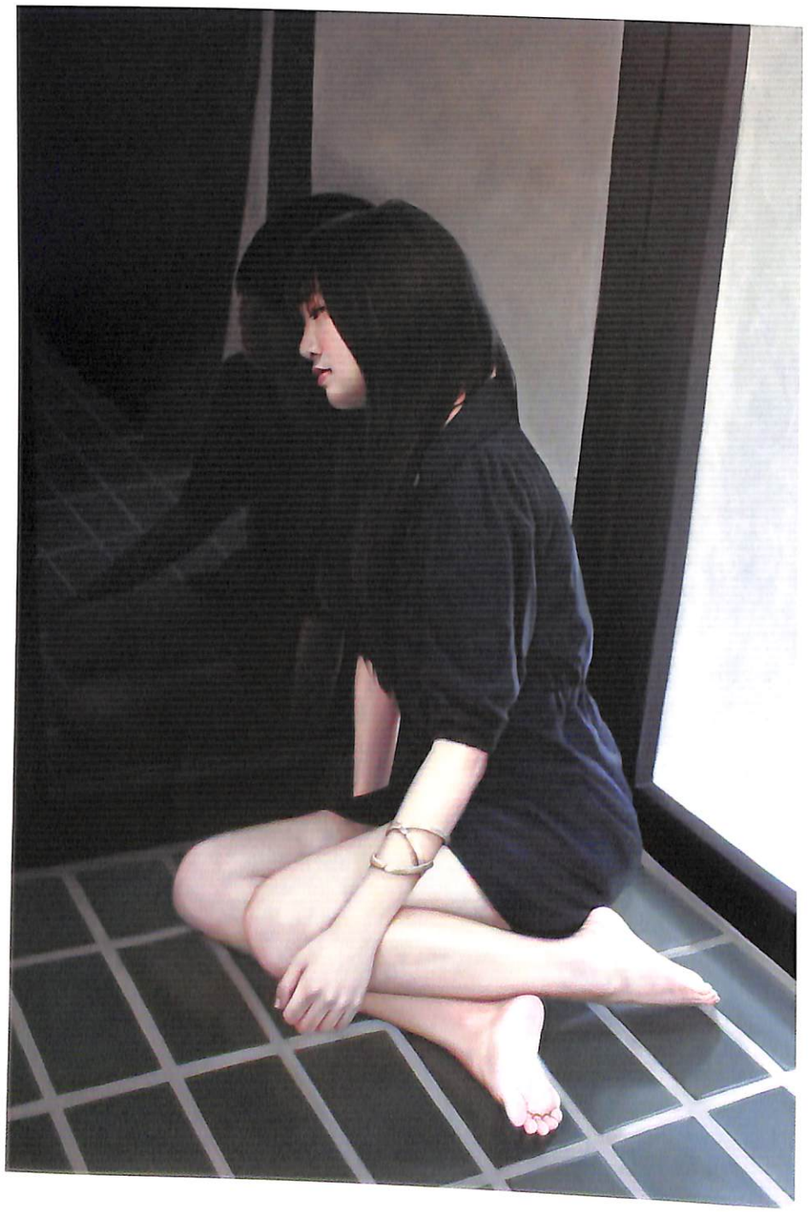

Rama IX Art Museum Foundation

untitled

Oil on Canvas, 2010
200x150 cm.

ความรู้สึก บน ความรู้สึก
Emotion on Emotion

Drawing, 2009
78x56 cm.

I'm (not) alone

Drawing, 2009
60x80 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

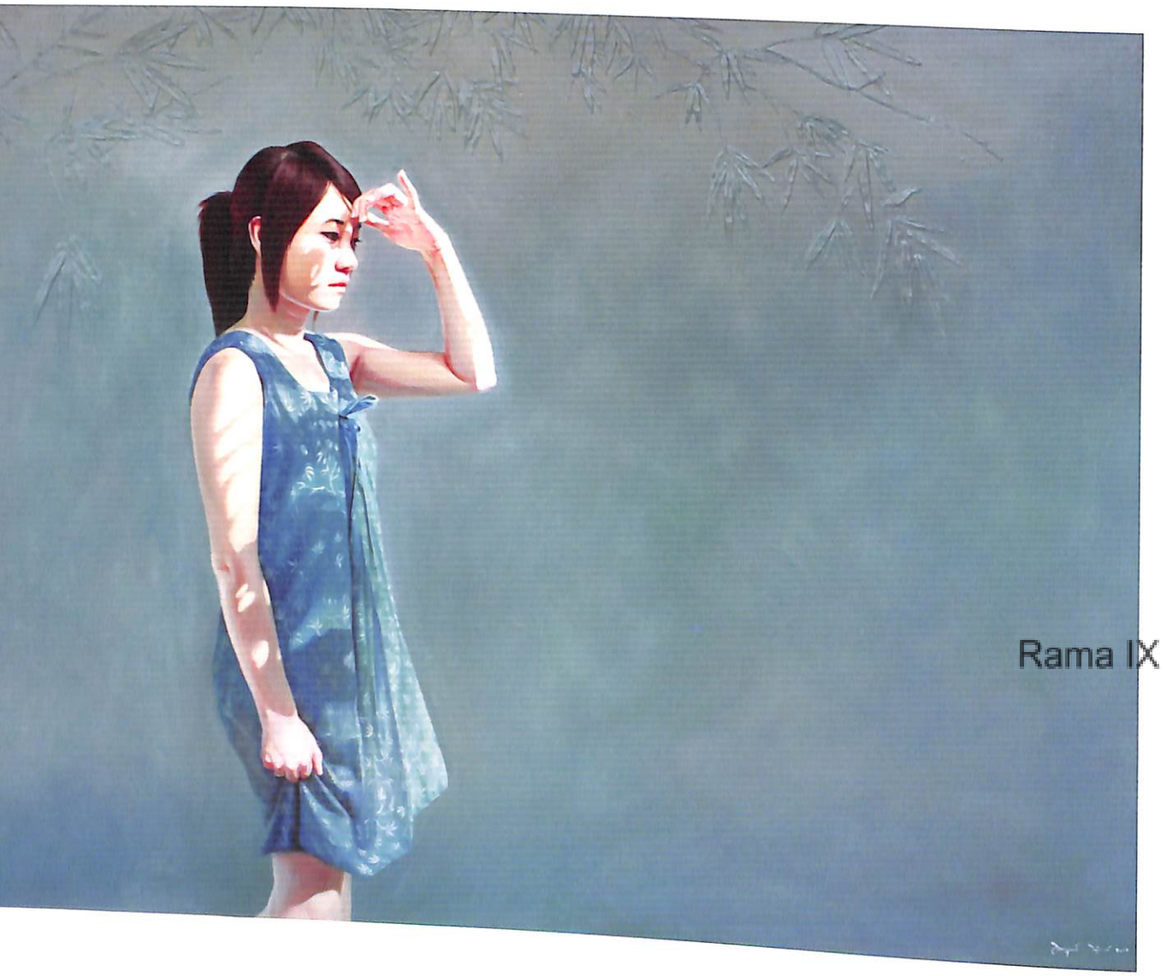

nothing

Mixed Media, 2009
150x180 cm

Rama IX Art Museum Foundation

เสียงกระซิบจากความเงียบ

Whisper from silence

Mixed Media, 2010
180x60 cm.

สำเนาความทรงจำ
memory memory memory.

Oil on Fiberglass, 2010
150 x 100 cm.

"หากสำเนาของประสบการณ์คือ ความท
งานจิตรกรรมของข้าคงเป็น สำเนาความ

Rama IX Art Museum Foundation

บทสนทนาในที่ว่าง
Soundless Dialogue

Mixed Media, 2010
150x100 cm.

"พื้นที่ว่างโอบกอดหญิงสาว
ภายใต้การโต้ตอบไปมาใน
สถานะ ระหว่างจิตรกรรม
และประติมากรรม"